

Sygn. akt I C 34/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Lisowska
Protokolant:	sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2018 r. w Piszcu

sprawy z powództwa M. A.

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda M. A. kwotę 3 200 zł (trzy tysiące dwieście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.04.2016r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od powoda M. A. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 2 355,56 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 160 zł tytułem części opłaty od pozwu i kwotę 21,50 zł tytułem części brakującej zaliczki.

V. Nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu od powoda M. A. kwotę 112,88 zł tytułem części brakującej zaliczki.

Sygn. akt I C 34/17

UZASADNIENIE

M. A. 23 stycznia 2017 roku wytoczył powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 20 000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2016 roku do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

W uzasadnieniu powód podniósł, że 24 lutego 2016 roku na trasie R. N. - P. doznał poważnej szkody w wyniku wypadku drogowego, podczas którego kierowca samochodu ciężarowego marki M. o numerze rejestracyjnym (...) wjechał w tył pojazdu, którego M. A. był kierowcą. Sprawcą wypadku był K. K., który został skazany przez Sąd Rejonowy w Piszcu za czyn z art. 86 § 3 k.w. w zw. z art. 19 ust 2 pkt 3 ustawy (...).

Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Powód wystąpił do pozwanego z wnioskiem o naprawienie szkody. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność oraz wypłacił powodowi 860 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i zwrot kosztów leczenia. Powód zakwestionował wysokość wypłaconej kwoty składając 25 lipca 2016 roku odwołanie. Pozwany odmówił jednak przyznania wyższej kwoty i podkreślił, że wypłacone środki pieniężne są adekwatne do doznanej przez poszkodowanego krzywdy i spełniają swoją funkcję kompensacyjną. Zdaniem powoda decyzja pozwanego jest krzywdząca i w żaden sposób nie zmierza do naprawienia doznanej przez niego krzywdy.

Powód wskazał, że bezpośrednio po wypadku został przyjęty na Szpitalny Oddział Ratunkowy w P., gdzie rozpoznano bóle kręgosłupa piersiowego, prawego dolnego kwadrantu brzucha oraz bolesność przy palpacji i ruchach kolana prawego.

Powód określił wypadek jako najgorsze doświadczenie w życiu, gdyż wiązał się z silnym bólem utrzymującym się kilkanaście tygodni, przyjmowaniem środków farmakologicznych, niemożnością sprawowania opieki nad 4-letnim dzieckiem oraz z kontynuacją leczenia w poradni ortopedycznej i u lekarza rodzinnego. Powód nie mógł samodzielnie wykonywać najprostszych czynności dnia codziennego, czynności związanych z prowadzeniem domu i opieką nad dzieckiem. Z uwagi na zły stan zdrowia powód stracił pracę i przez długi okres nie mógł podjąć nowego zatrudnienia, co spowodowało problemy finansowe. W pomoc rodzinie powoda zaangażowała się cała jego rodzina oraz rodzina jego partnerki – W. M., która również ucierpiała w przedmiotowym wypadku.

Powód przytoczył także fakt, iż w związku z wypadkiem został uszkodzony samochód, z którego korzystał wspólnie ze swoją partnerką, a odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe zostało wypłacone dopiero 12 sierpnia 2016 roku.

M. A. podniósł nadto zarzut, że wypadek odbił się na jej psychice w postaci lęku dotyczącego jazdy samochodem.

Zdaniem powoda kwota 20 000 złotych spełnia charakter kompensacyjny zadośćuczynienia i jest adekwatna do doznanej krzywdy oraz problemów, które były wynikiem wypadku.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że był ubezpieczycielem posiadacza pojazdu, którego kierowca spowodował wypadek, w związku z którym powód doznał szkody.

W ocenie pozwanego wysokość żądania podniesiona przez powoda w pozwie jest rażąco zawyżona do skali obrażeń i nie zasługuje na uwzględnienie. Wypłacona w sprawie kwota 860 złotych według pozwanego jest wystarczająca i odpowiednia do zaspokojenia rozmiaru doznanej przez powoda krzywdy. Powód doznał bowiem jedynie ogólnych potłuczeń bez trwałego uszczerbku na zdrowiu. W ocenie pozwanego, strona powodowa wyolbrzymia skutki wypadku i rozmiar doznanej krzywdy.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 lutego 2016 roku na trasie R. N. – P. w gminie P. doszło do wypadku komunikacyjnego. Kierujący pojazdem marki M. o numerze rejestracyjnym (...), K. K., na skutek niezachowania bezpiecznej odległości uderzył w tył samochodu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego kierowcą był M. A.. Sprawca wypadku objęty był ochroną ubezpieczeniową od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

Bezpośrednio po wypadku M. A. został przewieziony karetką pogotowia ratunkowego do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w P., gdzie na wstępie ustalono: bolesność przy palpacji kręgosłupa piersiowego, bolesność przy palpacji prawego dołu biodrowego, bolesność przy palpacji i ruchach prawego kolana. Wykonano podstawowe badania, USG jamy brzusznej, Rtg kręgosłupa i prawego kolana – nie stwierdzono zmian pourazowych. Tego samego dnia, po kilku godzinach obserwacji na (...), M. A. został wypisany do domu z rozpoznaniem: stłuczenie kręgosłupa piersiowego i

prawego kolana, powierzchowny uraz powłok brzucha. Zalecono odpoczynek, zażywanie leków przeciwbólowych oraz odbycie kontroli lekarskiej w Poradni Lekarza Domowego.

W dniu 29 lutego 2016 roku M. A. zgłosił się do lekarza rodzinnego skarżąc się na bóle okolicy szyi. Zalecono oszczędzający tryb życia, a w razie nasilenia dolegliwości, ponowne zgłoszenie się do lekarza rodzinnego.

(okoliczności bezsporne, dowód: dokumentacja medyczna powoda k. 19-20 oraz 23-23v)

W wyniku zdarzenia z 24 lutego 2016 roku M. A. doznał urazu kręgosłupa piersiowego i kolana prawego pod postacią stłuczenia. Urazy te miały charakter powierzchowny i o niewielkim natężeniu. Mogły spowodować przejściowe ograniczenie funkcji czynnościowej narządu ruchu przez około 3 tygodnie. W tym okresie powód odczuwał dolegliwości bólowe, które w znacznym stopniu były niwelowane stosowanymi lekami przeciwbólowymi.

Powyzsze urazy zostały wygojone bez trwałych jak i długotrwałych następstw. Nie istnieje konieczność dalszego leczenia w związku z wypadkiem. Przebyte urazy w żadnym stopniu nie wpływają na aktywność życiową powoda.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii k. 95-97)

W toku postępowania likwidacyjnego, decyzją z 30 marca 2016 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyznał M. A. kwotę 860 złotych, na którą składa się:

- 800 złotych z tytułu zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę,
- 60 złotych z tytułu poniesionych kosztów leczenia.

W piśmie z 25 lipca 2016 roku M. A. nie zgodził się z przyznaną kwotą i wezwał ubezpieczyciela do weryfikacji swojego stanowiska.

Ubezpieczyciel odmówił wypłacenia wyższej kwoty, argumentując, że przyznane wcześniej zadośćuczynienie uwzględnia całokształt okoliczności sprawy i następstwa zdarzenia, w wyniku którego została poniesiona szkoda.

(okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną roszczenia o zadośćuczynienie stanowi z art. 445 § 1 k.c. Na podstawie tego przepisu w przypadku uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Zadośćuczynienie należy kwalifikować jako podstawowe świadczenie, którego celem jest kompensata pieniężna całej powstałej krzywdy tzn. szkody o charakterze niemajątkowym, doznanej po stronie bezpośrednio poszkodowanego. Krzywdę należy rozumieć jako cierpienie fizyczne, czyli ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, tj. ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Krzywda wynagradzana zadośćuczynieniem pieniężnym, uregulowanym w art. 445 k.c. jest szkodą niemajątkową. Charakter tej szkody decyduje o jej niewymierności. Przyznanego odszkodowania nie należy traktować na zasadzie ekwiwalentności, którą charakteryzuje wynagrodzenie szkody majątkowej. Odpowiedniość kwoty, o której stanowi art. 445 § 1 k.c., ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, ale jednocześnie nie może być źródłem wzbogacenia (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.02.2000r., III CKN 582/98, LEX nr 52776).

Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na uwadze całokształt okoliczności, mających wpływ na rozmiar krzywdy, a w szczególności stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych. Stopień uszczerbku na zdrowiu nie może być przyjmowany jako jedyna przesłanka ustalenia wysokości zadośćuczynienia, w związku z czym

nie można pomijać okresu odczuwania dolegliwości fizycznych oraz uczucia krzywdy (vide wyrok Sądu Najwyższego z 10 kwietnia 1974 roku II CR 123/74).

Kwestia odpowiedzialności pozwanego za szkodę była bezsporna. Sporna była jedynie ocena rozmiaru krzywdy, stopnia natężenia i długotrwałości cierpienia fizycznego i psychicznego oraz w konsekwencji wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia.

Kwestię stopnia krzywdy jakiej doznał powód w wyniku zdarzenia z 24 lutego 2016 roku Sąd rozstrzygnął w oparciu o dokumentację medyczną załączoną przez powoda do akt sprawy, opinię biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii, a także zeznania świadka W. M. – partnerki powoda.

Biegły z zakresu ortopedii i traumatologii stwierdził jednoznacznie, że na skutek wypadku z 24 lutego 2016 roku powód doznał jedynie powierzchownego i o niewielkim natężeniu urazu kręgosłupa szyjnego i kolana prawego. Urazy te mogły spowodować przejściowe ograniczenie funkcji czynnościowej narządu ruchu przez około 3 tygodnie. W tym okresie powód odczuwał dolegliwości bólowe, które w znacznym stopniu były niwelowane stosowanymi lekami przeciwbólowymi. Doznane przez powoda urazy zostały wygojone bez trwałych jak i długotrwałych następstw. Nie istnieje konieczność dalszego leczenia w związku z wypadkiem. Przebyte urazy w żadnym stopniu nie wpływają na aktywność życiową powoda (k. 95-97).

Sąd w pełni podziela biegłego sądowego, bowiem spełnia ona stawiane wymogi, odzwierciedla staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiada w sposób wyczerpujący, stanowczy i zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia została sporządzona zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. W szczególności biegły przy wydawaniu opinii dysponował dokumentacją lekarską powoda i przeprowadził stosowne badanie przedmiotowe. Należy podkreślić, że wydana opinia nie była kwestionowana przez strony niniejszego procesu.

Oczywistym jest, że w rozpatrywanym przypadku powód doświadczył krzywdy, ujmowanej jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) i cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi, z rozstrojem zdrowia czy wyłączeniem z normalnego życia). W efekcie wypadku powód był zmuszony do oszczędnego trybu życia i zażywania środków przeciwbólowych, co niewątpliwie wiązało się z utrudnieniem codziennego funkcjonowania, dyskomfortem oraz ograniczoną możliwością sprawowania opieki nad synem.

Nie sposób jednak pominąć, że doznane urazy miały charakter wyłącznie powierzchowny. Dolegliwości bólowe, które pojawiły się w związku z wypadkiem, miały charakter tymczasowy i w znacznym stopniu niwelowane były zażywaniem lekami przeciwbólowymi, a obecnie w żadnym stopniu nie wpływają na aktywność życiową powoda. Z akt sprawy nie wynika, aby w związku z doznanymi w przedmiotowym wypadku urazami, powód kontynuował leczenie w poradni ortopedycznej, ani aby korzystał z rehabilitacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powodowi tytułem zadośćuczynienia należyna jest kwota 4 000 złotych. Pomniejszając ją o wypłacone przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w wysokości 800 złotych, Sąd na podstawie art. 445 § 1 k.c. i art. 444 § 1 k.c. zasądził na rzecz powoda kwotę 3 200 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od 31 marca 2016 roku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

W ocenie Sądu zadośćuczynienie w łącznej wysokości 4 000 złotych ma odczuwalny ekonomicznie wymiar, uwzględnia rozmiar krzywdy doznanej przez powoda, odczuwane dolegliwości bólowe, czas trwania i rodzaj leczenia. Kwota ta jest adekwatna do istniejących stosunków majątkowych społeczeństwa, w tym wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, przez co utrzymana jest w rozsądnych granicach i w żaden sposób nie podważa kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

W zakresie żądania zasądzenia odsetek od powyższej kwoty, wskazać należy, że roszczenie o zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę i tytułem odszkodowania jest, podobnie jak większość roszczeń deliktowych, uprawnieniem bezterminowym. Stosuje się więc do niego zasadę z art. 455 k.c., w świetle której świadczenie z tego tytułu powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania, przy uwzględnieniu rozwiązań szczególnych (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30.05.2014r. w sprawie VI ACa 1455/13, Lex nr 1527296). W tym przypadku jest to regulacja zawarta w przepisie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013, poz. 392), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Sąd nie mógł jednak wyjść ponad żądanie pozwu i zasądził odsetki od daty wskazanej przez powoda, tj. od dnia następnego po wydaniu przez pozwanego decyzji o przyznaniu ustalonej przez siebie kwoty zadośćuczynienia.

O kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę wygranie sprawy przez powoda w 16%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 4 267 złotych, na co składają się: 250 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 400 zł tytułem zaliczki, 3 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Zatem 16% wskazanej kwoty wynosi 682,72 złotych (16% x 4 267zł). Natomiast koszty poniesione przez pozwanego wyniosły łącznie 3 617 złotych, na co składa się: 3 200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Pozwany wygrał sprawę w 84%, stąd należna mu kwota wynosi 3 038,28 zł (84% x 3 617 zł). Sąd dokonał kompensacji kosztów i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2 355,56 złotych (3 038,28 zł – 682,72 zł).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.), Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszku kwotę 112,88 złotych tytułem zwrotu części wydatków na opinię biegłego w zakresie przegranego powództwa, które tymczasowo wyłożone zostały przez Skarb Państwa, a od pozwanego kwotę 21,50 zł tytułem zwrotu części wydatków na opinię biegłego w zakresie przegranego powództwa. Ponadto na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.), Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszku kwotę 160 złotych tytułem części opłaty od pozwu w zakresie przegranego powództwa, od uiszczenia której powód został w części zwolniony.